

Szeretet

2022

SEPTEMBER

9. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

A tanulás – eszköz Isten kezében

Az elmúlt két tanév sok szempontból rendhagyó volt. Diákoknak, pedagógusoknak és szülőknek egyaránt alkalmazkodni kellett a különleges körülményekhez, az online térben zajló oktatási-nevelési folyamathoz. Kényszerhelyzet volt ez, s az iskola padjaiba visszatérő diákokkal beszélgetve, egyértelművé vált, hogy többségük a jelenléti oktatást részesíti előnyben. Ez újabb tanév küszöbén, nem csupán tanárként, hanem mindenekelőtt hívő emberként eszembe jutottak a *babiloni ifjak*. Ők a mienknél sokkal nehezebb kényszerhelyzetben, fogságban, szülőktől távol kellett megállják helyüket, a „babilóniai királyi akadémián.” És helytálltak. Mivel hisszük azt, hogy Isten ígéje örökkévaló, mit tanulhatunk az élethez, munkához, tanuláshoz való hozzáállásban ezektől a – bibliakutatók szerint – tizenéves fiataloktól?

A kényszerű körülmények ellenére, a fogságban sem adták fel meggyőződésüket. Nem tudjuk, milyen neveltetést kaptak otthon. Azt viszont tudjuk, hogy többre értékelték Istent és a Hozzá való ragaszkodást a pillanatnyi előrehaladásnál. Bízta abban, hogy Istenük, Aki megengedte a fogságot, ott is kezében tartja életüket. Eszembe jut a salamoni igé: „Az Úr áldása, az gazdagít meg, azzal semmi sem szerez bántást” (Péld 10:22). Iskolában, munkahelyen, környezetünkben legyünk készek fel-vállalni hitünket, nem tüntetőleg, hanem bölcsen, alázattal. Olyan világot élünk, legyen szó, akár járványról, akár háborúról, akár létbizonytalanságról, amikor eluralkodik a félelem és reménytelenség. Legyünk a hit és reményesség szószólói életünkkel, szavainkkal szülőként, pedagógusként vagy diákként egyaránt. >>>

TARTALOM

- Új tanév, új lehetőség
- Lelkipásztoravatás Szalontán...
... és beiktatás Besztercén
- Bemerkések országsszerte
- Megemlékezések, jubileumok
- Musical-hét Brassóban
- Táborozás Gyergyóban

„Angyal vezette a prófétát látomásban, a külső udvarból a templom bejáratához. Itt a küszöb alól forrás fakadt. Kerülő úton, az északi kapun át, és a falakon kívül jutottak el a déli kapuhoz. A víz keletre folyt és növekedett. Körülbelül 500 méteres szakaszokon, négyszer mérte meg az angyal és kellett a prófétának átkelnie az egyre mélyebb vízen.”

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

■ Meghívó a IX. váradi kórustalálkozóra.

Sok szeretettel és örömmel értesítjük a kedves testvéreket, karmestereket és énekeseket, hogy a Nagyvárad Missziókerület szervezésében, egy év ki-maradás után ismét megrendezésre kerül az énekkarok találkozója, **2022. október 29-én**, délután 14 órától. Az idei találkozó témája *Jézus második eljövetele* lesz, így az énekek többsége is erre a tematikára épül. A helyszín ezúttal is az Emanuel Egyetem kápolnája Nagyváradon a Nufărul negyed szélén (Nufărului út 87. szám, a villamos végállomástól pár száz méterre). Idén is az Emanuel Egyetemen közösen szervezzük meg az eseményt. A szakmai rendezők Garai Zsolt és Székely András karmesterek, míg az adminisztratív szervezést a missziókerület vállalta. Szeretettel hívunk és várunk minden énekkart, hogy vegyen részt az eseményen, igyekezzünk felkészülten és közösen is dicsőíteni a mi Urunkat, mert Ő méltó erre. Kérjük a karmester testvéreket, hogy *részvételi szándékukat* jelezzék a következő e-mail címen: **korustalalkozo22@gmail.com** illetve kérjük oda küldjék az énekelt programot is, majd legkésőbb **október 1-ig** jelentés az énekkarok várható létszámát is. Sok áldást kívánunk a szolgálatra és a felkészülésre is!

A szervezők: Szabó László lp., Székely András, Garai Zsolt

Jelentkezz a Szilágysági Baptista Bibliaiskolába!

- még több bibliaismeret
- minőségi gyülekezeti szolgálat
- kiterjedő missziói láts
- hitbeli elköteleződés
- lelkes diáksapat
- tapasztalt tanári kar

2022/2023

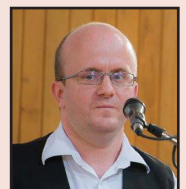
Felvételi időpontja: 2022. október 8. - Kapcsolat: szbibliaiskola@gmail.com - Határidő: október 3.

■ **A Szilágysági Baptista Bibliaiskola** ebben az évben is **felvételt hirdet**, melyre **október 8-án** délelőtt 10 órai kezdettel kerül sor a krasznai imaházban. A kétéves képzés lehetőséget kínál a gyülekezeti tagoknak hitükben megmutatni az ismeretet, szolgálatukban pedig az alázat és a hűség gyümölcseinek megtermését. A szombatoként 9 órától kezdődő oktatói munka a diákok által megtartott közös áhítatot, érdekfeszítő előadásokat, rövid szüneteket és interaktív csoporttevékenységeket foglal magába. Ha úgy érzed, hogy szükség van mindezekre, vagy elhívást érzel a lelki munkára, akkor kérünk jelentkezni lelkipásztorodnál és az alábbi elérhetőségen: szbibliaiskola@gmail.com (**Veress Ernő lp., igazgató**)

>>> Ezek a fiatal emberek képességeik bölcs felhasználásával, tanulásukkal az Úr nevére hoztak dicsőséget. Elszomorít az, amikor hívő emberek ócsárolják az iskolai rendszert, és leragadnak a negatív aspektusok ecsetelésénél. Csakugyan, nem minden tökéletes benne. Ha azonban gyermekeinktől tiszteletet várunk, tanítsuk az által is tiszteletre őket, hogy nem járattuk le azokat, akiknek engedelmeskedniük kellene. Ezek a fiatalok is rámondhattak volna minden rosszat a babiloni körülményekre. Ehelyett azzal tűntek ki, hogy a fogságban volt lelki erejük megtagadni kívánságait, a király eledelét. Nem csupán arról van itt szó, hogy nem ettek a babiloni ételből. Képességeik és tudásuk legjavát odaszánták az Úr oltárára, és tanulásukkal megdicsőítették Isten nevét. Bejárta az erdélyi magyar sajtót az a hír, hogy idén baptista közösségünk egyik tagja érte el az erdélyi magyar diákok közül a legjobb érettségi átlagot. Há-lás voltam e hírt olvasva. Nem lesz mindenki kitűnő, évfolyam- vagy osztályelső. A hívő diákok viszont ne hanyagságukkal hívják fel magukra a figyelmet, hanem fegyelmezett, szorgalmas kitartó munkájukkal, tiszta jellemükkel. Ez nem csupán jó osztályzatokat eredményezhet, hanem talajt ad a lábunk alá a bizonyosságtevéshez. Az emberek közé a belépő első sorban jellemem, ezen belül talán leginkább az általam végzett munka minősége. Hadd legyünk ilyen értelemben ismertek.

Gyermekeket nevelni (pedagógusként sem) könnyű feladat. Amikor éles helyzetbe kerülnek a babiloni fiatalok, felragyog hitük, meggyőződésük, szilárd jellemük, munkájuk. Imádkozva, szeretettel, kitartással bátorítsuk, neveljük, figyelmeztessük gyermekeinket, s a ránk bízott diákokat. Hosszú évek elteltével életformáló gyümölcse lesz a pozitív modellnek. A hitet Isten adja, de munkájába minket is be akar vonni. Bátorításának Pál apostol szavai: „Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgálóiként cselekedjétek Isten akaratát: lélekből.” (Ef 6:6). S jó tudni, hogy azok is imádkoznak érettünk, akik már nem kezdenek aktív módon tanévet közösségünkben.

Vékás Benjámin
Szatmárnémeti

Miért olyan nehéz elfogadni, hogy „kevés az igazi megtérés”? (II.)

II. A keresztyén ember tapasztalata

A címben megfogalmazott kérdés megválaszolására az Isten ígéjének kijelentése mellett a személyes átélésnek is helyet szeretnék adni. Igaz, hogy csak az Isten ígéjének van abszolút tekintélye, és a Biblia mindig a hit tárgyára teszi a hangsúlyt, aki nem más, mint Jézus Krisztus. Éppen ezért kezdtem írásomat igei bizonyítékokkal. *De az isteni élménynek is bizonyító ereje van.* Természetesen akkor, ha Isten ígéjén alapszik. Nos, hadd kezdjem azzal, hogy milyen volt az én az életem Jézus nélkül; aztán azzal szeretném folytatni, hogy miként találkoztam Jézus Krisztussal, végül pedig: milyen hatással volt a találkozás az életemre.

a. Milyen volt az életem Jézus nélkül

Református vallásos családban születtem, a szüleim rendszeresen eljártak a templomba és engem is magukkal vittek. Ezenkívül rendszeresen jártam vallásórára, ahol nagy kíváncsisággal szívtam magamba a bibliai történeteket. Nagyon megihatott Jézus Krisztus kereszthalála, és azon töprengtem, hogy bárcsak ott lehettem volna, és megakadályozhattam volna, hogy megöljék. Mindig hittem Isten létezésében, de nem voltam kapcsolatban Vele. Istenben nem láttam többet, mint egy gazdag amerikai nagybácsit, akinek tele van a pénztárcája dollárral, s aki azért van, hogy segítsen nekem, valahányszor igényt tartok rá. De hogy én mit teszek a nekem küldött „összeggel”, ahhoz neki semmi köze! Ő ott fenn van a mennyben, én pedig itt a földön, és mindenki végzi a saját dolgát. Neki az a dolga, hogy segítsen, nekem aztán lesz gondom arra, hogy mire költsem.

b. Miként találkoztam Jézus Krisztussal

Próbáltam keresni a boldogságot bűnös vágyaim kiélégítésében, de nem találtam meg. Szinte minden bűnt kipróbáltam, és egyre boldogtalanabbá váltam, de Isten az Ő felfoghatatlan kegyelméből elém jött, és megállított a bűn országútján. Ugyanis megengedett az életemben egy emberileg gyógyíthatatlan betegséget. Először Romániában mondták ki az orvosok a fájdalmas megállapítást: „Sajnáljuk, nem tudunk segíteni.” Miután ezt Magyarországon is megerősítették, teljesen a padlóra kerültem, végelkeseredésre jutottam. Egy pillanat alatt elszállt az életkedvem, nem érdekelt senki és semmi. A gyógyszeres kezelést megszakítottam, és Istent sem kerestem, talán azért, mert képtelennek tartottam, hogy segítsen. Vártam a halált. Bár az em-

berek lemondtak rólam, Isten nem, éppen ezért csodálatos módon meggyógyított. A gyógyulás csodáját átélve, örömben megkérdeztem Istent – „Uram, hogy köszönjem meg neked, hogy meggyógyítottál? Most már látom, hogy milyen hatalmas Isten vagy”. De nem voltam tudatában annak a szomorú valóságnak, hogy a lelki betegségem sokkal súlyosabb, mint a testi. Isten a gondolataim ihletése által így válaszolt: „Vasárnap menj el a templomba, ott majd beszélgetünk”. Mert nagyon ritkán jártam a templomba, és a Bibliát sem olvastam, és nem is értettem. Soha nem akartam megtérni, és nem is tudtam, hogy mit jelent az igazi megtérés. De a következő vasárnap életemben először a Szentlélektől indítva, vonzva mentem a templomba. A lelkipásztor a Mk 5:1-19 igeszakaszt olvasta fel, ahol a gadarai ördögös megtisztításáról van szó, aki magát kövekkel vagdosta, kárt tett másokban is, és akit senki sem tudott megfékezni. Az ige felolvasása után, mielőtt egy szót szólt volna a lelkipásztor, a gondolataim ihletése által megszólalt az Isten újra, és a következőt mondta: „*te vagy ez az ember*”. Ugyanis annak ellenére, hogy légsző asztmában szenvedtem, cigarettáztam, a nikotin meg az alkohol köveivel vagdostam magam. Kárt tettem magamban és másokban. Abban pillanatban, amikor Isten ezt kimondta, az összes bűnöm rám nehezedett. (Egy pszichológus szerint, ha egy hétéves gyermekre Isten hosszabb ideig ránehezezté a bűneit, megőrülne.) Azóta is keresem a szavakat, hogy ezt a lelki traumát le tudjam írni. Mindenesetre azt elmondhatom, hogy ilyen fájdalomban nem volt részem soha: csak zokogtam, nem tudtam magamon uralkodni. És kimondhatatlan nagy fájdalomban felkiáltottam: „*Istenem, segíts, mert meghalok!*”. És újra megszólalt az Isten, ezt mondva: „Látod, én a testedet meggyógyítottam, de nézd meg, hogy néz ki a lelked! Folytathatod így az életedet, de kezdhetsz velem egy új életet, mert az Én Fiam Jézus Krisztus meghalt minden bűnödért.” Istennek hatékony hívása annyira hatalmába kerített, hogy nem mondhattam mást: – „Istenem egy percet sem akarok nélküled élni!” *Tulajdonképpen, amikor Isten hatékonyan hív valakit, annak megváltoztatja a természetét.* A Lélek úgy plántálja belénk a hitbeli ismeretet, hogy az az eleven ismeret hatóerővé válik: Isten akaratának befogadására, és engedelmisségre készítet. Igaz, hogy Isten döntés elé állított, és nekem kellett döntenem. Én döntöttem mellette, de csak azért, mert Ő már a világ teremtése előtt mellettem döntött. „Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az aka-

rást, mind a munkálást jó kedvűből” (Fil 2:13). Abban a pillanatban megtörtént az életemben a legnagyobb csoda: az újjászületésem csodája! Isteni csoda ez, mert a világ teremtése óta nem történt nagyobb csoda földi emberrel, mint mikor újjászületik. Azonban én nem tudtam, hogy velem mi történt, csak észrevettem, hogy megváltozott az értékrendem: amit, és Akit addig nem szerettem, elkezdtem szeretni, és amit addig szerettem elkezdtem gyűlölni. Ez a nagy csoda abban is megnyilvánult, hogy elkezdtem olvasni a Bibliát, és érteni az Isten szavát. Megláttam benne Isten szentségét, és ennek fényében a bűnös voltomat, de megláttam Jézus Krisztust, mint Isten Bárányát, aki magára vette a bűneimet.

c. Milyen hatással volt a találkozás az életemre

Mivel az üdvösségre való elhívással együtt megkaptam a szolgálatra való elhívást is, elkezdtem hirdetni, hogy milyen nagy dolgokat cselekedett velem Isten, és miként könyörült rajtam. Azzal a reménységgel tettem bizonyosságot, hogy aki ezt meghallja, azonnal megtér. De ez a gyakorlatban nem így működött. A Szentlélek megvilágosításra volt szükségem annak megértéséhez, hogy az üdvösség „nem azé, aki akarja, sem nem azé aki fut, hanem a könyörülő Istené” (Róm 9:10). Minden embert hívunk kell arra, hogy térjen meg, mert mindenki felelős a bűnei miatt, de tudatában kell lennünk annak az igazságnak, hogy csak azok fognak Jézushoz menni, akiket az Atya Isten vonz (Jn 6:44,65). Természetesen, mi emberek nem tudjuk, hogy kik a választottak. „Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak” (Mt 20:16; 22:14). Amikor Isten engem megmentett, tehetetlenül a bűn mocsarába voltam süllyedve, és nem volt erőm, hogy magamon segítek. Ó milyen nyomorult állapot! Én soha nem tudnék semmit felmutatni, amiért Isten érdemesnek tartana arra, hogy üdvözítsen. Nekem elég az Ő kegyelme - elegyítetlenül, és nem jó cselekedetekkel elegyítve. „Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez, Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék” (Ef 2:8:9).

A kegyelem a cselekedetek létrehozója. „Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, a melyeket előtte elkészített az Isten, hogy azokban járjunk” (Ef 2:10).

Mondd, te mit tudsz felmutatni? – Hiszen olyan a mi igazságunk, mint a megfertőzött ruha (Ézs 64:5). Neked miért ne lenne elég a kegyelem? Hogyha az Isten kegyelme nem elég, akkor semmi sem lesz elég. Ne feledd: „Isten magasságban és szentségben lakozik, de az megrontottal és alázatos szívűvel is” (Ézs 57:15).

Miért olyan nehéz elfogadni, hogy olyan kevés az igazi megtérés? Talán azért, mert nehéz megalázkodni, és elfogadni Isten szuverenitását. Nehéz elfogadni azt a szomorú valóságot, hogy az ember „halott a bűnei miatt” és nem kevesebbre van szüksége, mint feltámasztásra, mert teljesen megromlott, és képtelen jól dönteni. Alázatra van szükség, hogy elfogadd tehetetlenségedet, mert csak így tudod elfogadni és megérteni a kegyelem evangéliumát. Pál apostol olyan mélyre jutott annak megértésében, hogy kész volt meghalni érte. Ha meg akarod tanulni az alázat leckéjét, tanulmányozd a kiválasztás tanát, mert ez alázatossá fog tenni a Szentlélek befolyása alatt, és így teljes örömben lesz részed. A minden kegyelemnek Istene segítsen téged erre – szívemből kívánom!

Vajda Miklós lp., Kovászna

Aranymenyegző Szentgyörgyön

„Emlékezz vissza az útra...”, énekeltük többek között ezt az éneket, amikor szűk családi körben – ami mára 22-re duzzadt – megünnepeltük drága szüleink, **BERTALAN PÉTER** ny. lp. és **REBEKA 50.** házassági évfordulóját. Emlékeztünk, hálát adtunk, sírtunk-nevettünk ezen az ünnepen, amikor visszaidéztük az elmúlt éveket 1972. szeptember 10-étől kezdve napjainkig. Számba vettük a nehézségeket, a próbákat, betegségeket amelyeken átvezetett az Úr, adva kegyelmet, gyógyulást és a mindennapi gondviselést a terhek elhordozásához. Ugyanakkor hálát adtunk a sok jóért, szüleinkért, hogy volt elég erejük, türelmük, egészségük, anyagi forrásuk szeretetben felnevelni minket, gyermekeiket (Ibolyát, Enikőt, Pétert, Tímeát és Andreát).

Kívánjuk továbbra is, hogy hordozza őket az Úr tenyerén és tartsa meg egészségben őket életük végéig. Több ige is említésre került a jeles alkalmon: a Zsolt 18:31-37, a Zsolt 124 és a Róm 8:28.

Szeretettel gyermekei és azok családjai

Bemerítés Pelbárthidán. 2022. július 17-én megmozdult a víz Nyüved és Pelbárthíd határában, amikor egy szabadtéri istentisztelet keretében *ifj. Farkas Károly* vallotta meg az Úr Jézus Krisztusba vetett hitét és részesült újszövetségi bemerítésben. Testvérünket már ré-

gebben megszólította az Úr egy hasonló bemerítési istentiszteleten és több alkalommal is elindult felé, de újra és újra elakadt az úton. A koronavírus okozta járvány nagyon megviselte őt és a családját is, akkor fordult komolyan az Úr felé és tapasztalta meg az Ő hatalmas szabadítását. Az volt a kívánsága, hogy szabadtéren tegyen bizonysgot hitéről és ott történjen a bemerítése, hogy sokan részesülhessenek áldásban. A fúvószenekar vezetésével vonultunk ki a Berettyó partjára e szép ünnepélyre. Alkalmi igehirdetéssel Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szolgált a Lk 3:3-18 alapján és a bemerítést is ő végezte. A körzet testvérisége, a szomszédok és barátok előtt hangzott és elevenedett meg az Ige: „Teremjete megteréshez méltó gyümölcsöket”. A mi imádságunk az, hogy szaporítsa az Úr az üdvözülendőkkel a hívők közösséget Pelbárthídon és adjon növekedést a már benne hívőknek. **(Albert István Zsolt lp.)**

Bemerítés Abafáján. 2022. július 31-én bemerítési istentiszteletet tartottak az abafájai roma baptista gyülekezetben, ahol *Denis, Iza, Didi, Magda, Doina, Károly, Haj-*

nal, Holdi, Mihály, Marci és Fabiana tettek vallást hitükről. Az istentisztelet és dicsőítés három nyelven zajlott, magyarul, románul és cigányul. A bemerítést Tóth Attila lelkipásztor végezte, aki kézrátétellel is imádkozott a bemerítkezőkért. Kérjük Isten áldását és megtartását az új tagok életére! **(G. G.)**

Bemerítés az ippi körzetben. 2022. július 31-én örömteli eseménynek lehettünk tanúi: napra pontosan, 6 év elteltével ismét megmozdult a víz az ippi gyülekezetben. Bemerítési ünnepélyt tartott az ippi és a berettyószéplaki gyülekezet. A közlől s távolról nagy számban érkező vendégek tanúi voltak annak, ahogy két fiatal: Szabó Aksza (Ipp) és Bogdán Tibor (Berettyószéplak) bizonysgot tettek megterésükről, hitükről a bemerítés vizében, Isten és a gyülekezet színe előtt. Az ünnepi istentiszteleten Szabó Béla (Berettyószéplak) és Szabó András (Kémer) testvérek buzdítottak hálaadásra, megemlítve, milyen nagy áldás az, hogy a fiatalok mögött

álló hívő családok esedeztek gyermekeik megteréséért és azok most imáik meghallgatásaként fehér ruhában állhatnak. Isten Igéjét Boros Róbert, a temesvári gyülekezet lelkipásztora hirdette az 1Pt 3:18-21 alapján, kihangsúlyozva, hogy a hitvalló keresztségben azok részesülnek, akik az élő Jézusban bíznak megmentésük érdekében, és megtisztult lelkiismeretről tesznek bizonysgot. A bemerítést Fekete Csaba, helyi lelkipásztor végezte, amely után a jelenlevő lelkipásztorok kézrátételes imádságban kértek áldást a fiatalok életére. Az alkalmon különböző szolgálatok hangoztak el, köszöntve a fehér ruhásokat is. Kívánjuk az új tagok életére Isten áldását, megerősödést, kitartást az úton, lelki örömet, Isten vezetését és odaszánást a szolgálatra! Az Úr legyen a dicsőség! A képen balról jobbra: Fekete Csaba lp, Bogdán Tibor, Szabó Aksza-Anikó és Boros Róbert lp. **(Szabó Anett)**

Kedves olvasók! Továbbra is rendelhetők különböző típusú Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k úgy felnőttek, mint gyermekek részére.
Kovács Zsolt, tel: 0721585609, e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com

Évzáró a Teológián

2022. július 10-én tartotta a Teológia évzáró ünnepségét a rogeriuszi imaházban. Ebből az alkalomból beszélgettünk *Bihari Gergő*vel, aki idén végezte be tanulmányait, de évek óta szolgál már teológusként mind a Rogériuszon, mind az 1. sz. gyülekezetben.

Hány éve kezdted el a teológiát, és mit tanultál, mivel foglalkoztál azelőtt?

2018-ban kezdtem el a teológiai tanulmányaimat, amit az idei évben sikerült befejezni Isten segítségével. Korábban a Partiumi Keresztyén Egyetemen tanultam, ahol a Gazdaságtudományi Tanszéken államvizsgáztam. A teológia előtt már elkezdtem dolgozni egy telefonos központban, ahol online-technikus, illetve ügyintéző voltam.

Hogy győződöttél meg, hogy teológiára kell menned?

Egy hosszabb folyamat volt, ahogyan Isten erre rávezetett. 2014-ben a bemeztésem után éreztem egyfajta hívást, késztetést a Szentírás mélyebb megismerésére, illetve a szolgálatra. Ennek következtében elvégeztem egy bibliaiskolát, ahol jobban megnyílt számomra Isten ígéjének gyönyörűsége és hirdetésének fontossága. Továbbá mély nyomott hagyott bennem egy csendesség folytán tanulmányozott íge: Péter emberhalaszatra való elhívása a Lk 5 alapján. Ezt követően azt láttam, hogy a szolgálatban való megerősödés érdekében szükségem van alapos teológiai tanulmányokra, ahol időközben a szolgálatot is tudom gyakorolni.

Tanulás közben dolgoztál is?

Igen, Isten gondviselése által folytatni tudtam a munkámat részmunkaidőben a nappali tagozat mellett is egészen az utolsó egyetemi év elejéig. Mi nagyváradiak vagyunk, a munkahelyem is ebben a városban volt, így áldás volt, hogy össze lehetett egyeztetni a tanulást, a szolgálatot és a munkát hosszú ideig. Az is előny volt, hogy a pandémia kezdetétől otthonról dolgozhattam, ami nagyban segített a jobb időbeosztásban és abban, hogy gördülékenyebben végezhsek feladataimat.

Teológia előtt már családot alapítottál, gyermekeitek is születtek. Ez hogy befolyásolta az életedet, a tanulmányaidat?

Ez megint egy külön áldás volt az Úr részéről, mivel már korábban házas voltam, de feleségem mindenben bátorított, segített. Tanulmányaim elkezdésekor első gyermekünk egyéves volt, illetve másodéves hallgató

voltam, amikor megszületett második kislányunk. Rám mindezek pozitívan hatottak, hiszen több dolgot végezhettem egyidőben Isten dicsőségére. Közben feleségem is egyetemen tanult, így kellemes volt együtt tanulni, amíg a gyerekek épp pihentek, vagy valaki a családból vigyázott rájuk. Ugyanakkor a mi helyzetünk némileg specifikus, mivel a második gyermekünknel még születés előtt rendelleneséget fedeztek fel, ami miatt itt az országban már nem fogadták szülésre a feleségemet, így a Debreceni Egyetem klinikájára kellett elkezdenünk járni. Ez viszont amiatt volt nehézkes, mert a kisebbik lányunk a világjárvány kitörésének napján született, így a határátlépés, az ottani kórházba való belépés jó néhány hónapig viszontagságos volt, de az Úr akkor is velünk volt, illetve utána nagy örömeinkre fokozatosan lazítások történtek. Mindezeket elmondva örömmel tudom elmondani, hogy az Úr mindezeket a javunkra formálta hatalma által, és tanulmányaimat is tudtam zavartanul folytatni a nehézségek ellenére is.

Bihari Gergő a Teológia vezetőivel

Mely tantárgyakat kedvelted, és melyek estek inkább nehezedre megtanulni?

Már tanulmányaim elején nagyon megragadott az egyháztörténelem, mivel megvilágosodott előttem az, hogyan tartja fenn Isten szuverenitása által 2000 éve már egyházát, illetve hogyan hív el embereket a sötétségből a világosságra egy radikális Krisztus követésre, még akkor is, ha az aktuális korszellem vagy az elvilágosodott egyház mást diktáltak. Hasznosak voltak számomra a lelkipásztori szolgálattal kapcsolatos gyakorlati kérdésekkel foglalkozó tantárgyak. Nem utolsó sorban végtelenül örültem olyan tantárgyaknak, amelyek kutatták bizonyos ígék, textusok értelmét annak helyes alkalmazása érdekében. Teológia előtt soha nem játszottam hangszeren, vagy foglalkoztam helyes módon történő énekléssel, így az ilyen típusú tan-

tárgyak számomra nehezebbek voltak, viszont a tanárok segítőkészsége által ott is sikerült sokat fejlődnöm, ami a jövőben valószínűleg hasznos lesz számomra.

Milyen tapasztalataid voltak a tanáraiddal, diáktársaidkal kapcsolatban?

A tanáraimtól sokat tudtam tanulni, akár az órák kezein belül vagy személyes beszélgetések által. Egy-két tanárral több lehetőségem volt beszélgetni, akikért külön hálás vagyok, hogy Isten felhasználta őket az életemben több területen is, úgy életük, mint tanításaik vagy tanácsadásaikon keresztül. Egyik ilyen különleges tapasztalat volt, amikor késő estig beszélgettünk hármasan egy tanárral és meggyőződtem e beszélgetés végére, hogy bizonyos területen ki kell javítanom saját teológiai meglátásomat, hogy az ige szerint járassak el. Nem laktam a teológián, de amikor táborokban, órákon vagy máshol beszélgettünk, imádkoztunk diáktársaimmal, jó lelki közösséget tapasztaltam, illetve példaértékű volt számomra szorgalmasságuk, amit mindegyikükönél mindjárt észrevettem, amint elkezdtem tanulmányaimat.

Tervezed-e a közeljövőben a teljes idejű lelkipásztori szolgálatba való beállást?

Ha Isten is jónak látja, akkor szeretnék a tőle rendelt megfelelő időben és helyen beállni a teljes idejű lelkipásztori munkába. Bármerre is vezet, szeretném hűségesen szolgálni, kegyelme által. Gondviselését tapasztalhattam eddig is, hiszen mindeddig megsegített és jósága által sok szeretetet kaphattam az erdélyi testvériségen keresztül. Addig is szeretném Krisztust hittel, hűségesen szolgálni: „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!” (1Kor 16:13).

Hajdani lelkimunkásokra emlékeztünk Bihardiószezen

2022. július 17-én azokra a lelkimunkásokra emlékeztünk Diószezen, akik Kornya Mihály halála után tovább vitték a lelki munkát. Néhányuk a misszióban, mások a gyülekezetben végezték megbízatásukat. Közülük négy személyt emeltünk ki, akiknek jelentős szerepe volt a bihardiószezi gyülekezet életében: *Körösi Béla*, *Kovács Gábor*, *Gajgó Lajos* és *H. Nagy Sándor*. De szó esett *Szőke Sándor* és *Szilágyi Gábor* testvérről is, akik Kornya Mihály közvetlen munkatársaiként szolgálták az Urat.

1916-ban, mikor Kornya Mihály már betegeskedett, látva a gyülekezet szép számú ifjúságát, Meyer Henrik javasolta Körösi Béla meghívását a lelki szolgálat-

ra. Körösi Béla 1917-ben költözött Bihardiószeze, és a következő évben gyülekezeti vénné avatták. 1924-ben avatták gyülekezeti vénné H. Nagy Sándort, aki több ezer verset írt. Az „elismertek” és az „el nem ismertek” közötti feszültség következtében 1927-ben Gajgó Lajos tehetős, helyi földműves testvért választotta lelkimunkásának a gyülekezet.

Az emlékestentisztelet kezdetén a helyi gyülekezet lelkipásztora a Jn 4:35-38 alapján buzdított hálaimára és könyörgésre, kiemelve, hogy „...ti mások munkájába állottatok”.

A pengetős zenekar szolgálatai közben először a fent említett négy gyülekezeti munkás életének rövid, vetített képes bemutatására került sor, majd köszöntést mondott Fehér Gyula helyi, Marján István értarcsai előjáró és Kelemen Sándor Tomi levéltáros testvér. Tartalmas visszaemlékezést hallhattunk Király Péter biharpüspöki testvér részéről, aki H. Nagy Sándor személyes jóbarátja volt. Két költeményt is meghallgattunk a több ezer vers közül, amelyek H. Nagy Sándor tv. tollából származnak.

Az ünnepi istentiszteleten Kiss Lehel történész-lelkipásztor a Jn 4:31-38 alapján hirdette Isten lelki aratásra hívó igéjét, rámutatva, hogy az Úr mezején csak kellő alázattal és engedelmességgel lehet jól szolgálni. A lelkimunkást, az aratót (de a vetőt is) alázatban tartja az a tudat, hogy különleges munkában való részvétel, különleges táplálékkal való élés, és különleges látás kegyelmét kapta.

Közös énekeként a Körösi Béla tv. által írt ill. fordított énekek közül énekeltünk, amelyek a *A hit hangjai* c. énekeskönyvben is megtalálhatóak.

Jézus szavai megvizsgálták bennünket. Ő annak az aratására küldött minket, amit nem mi munkáltunk, mások munkálták, és mi a mások munkájába állottunk. Igaz, hogy sok esetben más a vető és más az arató, de várjuk azt az időt, amikor a vetők és az aratók együtt fognak örövendezni.

Kiss Zoltán lp.

Kis nyári csoda a brassói Ősz utcában

A békési, nyolc gyermekes pedagógus házaspár **Lisztes Tibor és Piroska**, már évek óta erdélyi tájainkon veti az evangélium drága magját a reményt jelentő korosztálynak a zene eszközeivel. Folyó év július 4-8. között naponta átlagosan 40-45 fiúcska és lányka gyűlt össze a brassói baptista imaházban és annak udvarán megtanulni a nagy művet: Révész László *Dávid és Góliát* című musicaljét, mint ha igazi színpadon lennének – díszletekkel, jelmezes szereplőkkel, kórossal, zenekarral. Dél előtt és dél után egy-egy órányi zenepróba, és – mert mégiscsak vakációt mutat a kalendárium – játékok, kézműves foglalkozások, közös ebéd, meseolvasás tizenhat önkéntes áldott segítségével. Minden tevékenység fölött azonban Jézus jóhírének agapés, önfeláldozó szeretettel teli szelleme.

Vasárnap este volt a végeredmény bemutatása szülőik, érdeklődők, hálás közönség előtt a gyülekezetben. Bámulatos volt, ahogy játékos módszerekkel néhány nap alatt a gyerekek megtanulták a szöveget, a dallamokat, a harmonikus színpadi mozgást.

Lehet, hogy nagy színpadokon profibb szinten szólna a zenedarab. De aki látta a gyerekek felszabadult örömét, készséges játékukat, megérthette, miért mondta Megváltónk, hogy „ilyeneké a mennyek országa”. És, hogy „boldogok, újra boldogok...”

Az előadás végén Budai Dániel, a helyi gyülekezet új, fiatal lelkipásztora buzdította az esemény szellemében Isten keresésére a nézőket. A főszerepekben Borzási Péter játszotta Sámuel prófétát, míg Lisztes Tibor alakította Góliát, illetve a kis Rab Simon Dávid szerepét. Zenei rendező Lisztes Piroska volt.

Zubrecky Antal

Gyergyói „Kincskereső” tábor

Izzalommal és kalandra készen indultunk útnak Zilahról 2022. július 13-án, kora reggel a Gyergyói-havasok felé. A Szilágyságból mintegy 60 gyermek jelentkezett az idei „Kincskereső” gyermektáborba, a zilahi gyülekezet szervezésében. A 300 km-es utat, mely Zilah és Gyergyószentmiklós között van autóbusszal és személyautókkal tettük meg. Gyergyószentmiklós-nál leszállva a táborozók gyalogszerrel jutottak fel a Kovács Péter tetőn található táborhelyre. A Gyergyói Keresztyén Táborból csodálatos kilátás tárul a gyönyörű fenyőerdőkre és a Hagymás-hegység fénylő csúcsaira. Több generáció óta nyújt felejthetetlen élményeket ez a tábor, mely a természet adta vadon szépségét igyekszik mindmáig megőrizni.

Az idei tábor témája a kincskeresés volt. Mindenki ott van a vágy, hogy valódi kincseket találjon. Az internettől és mobiltelefonoktól megbabonázott milióból a gyermekeket kiragadva, figyelmüket a maradó kincsek felé igyekeztünk terelgetni. A társaság öröme, a barátságok értéke, a labdajátékok izgalma, a természet szépsége, a csillagos éj káprázatos nagysága, az erdei áfonya és szamóca zamatos íze mind olyan kincsek, amelyeket Isten azért adott, hogy hálaadással élvezzük és csodáljuk. Lehetőségük volt a gyerekeknek a természet szépségét csodálni a Nagyhagymás csúcsán, az Olt forrásánál, a Gyilkos-tónál, a Békási szorosnál, ráadásul a Békás-tónál egy hajókirándulást is tehettek.

A tábor során rájöttünk arra, hogy nem csak fizikai kincseket lehet gyűjteni ezen a földön. Vannak olyan örökkévaló, mennyei kincsek is, amit a moly nem rág

meg, a rozsda nem emészt meg és a tolvajok sem lophatják el. Különböző bibliai történetek alapján megtanultuk, hogy lehet kincs az engedelmességünk, a hitünk, a szívünk, az élő víz és az életünk. Esténként, egy előre felvett hangjátékkal bábeldadást tartottunk a *Fehérke*, Farkas Jánosné Zsóka könyve alapján. Ez a könyvecske egy báránypásztorról szól, aki a Jó pásztor nyájához tartozik. Miután felnőtt eltévedt a nyájától és a rossz pásztor idegen nyájába keveredik. Viszontagságos úton Fehérke megmenekül és a Jó pásztor megtalálja. Ezek után Fehérke még jobban tudta értékelni a Jópásztor barátságát, gondviselését és a nyáj összetartó erejét. Ez a történet jelképesen Jézus Krisztusról szól, aki életét adta az ő juhaiért. Mindannyian eltévedtünk, de a Jó Pásztor azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett. A történet végén megértettük, hogy milyen nagy kincsek vagyunk Jézus Krisztus számára, aki az életét adta értünk. Az igazi kincset a szívünkben csak akkor találjuk meg, ha engedjük, hogy Jézus megtaláljon minket!

Hálások vagyunk azért a röpke tíz napért, melyet a hegyen tölthettünk. Valóban sok-sok élménnyel és lelki kincsekkel gazdagodhattunk. Hálások vagyunk Isten gondviseléséért és szeretetéért, aki, mint „Jó pásztor” velünk volt és megőrzött minket minden bajtól és veszélytől. Hálások vagyunk Jézus Krisztus áldozatáért, aki által örök életet kaptunk. Hálások vagyunk azokért az önkéntes családokért és fiatalokért, akik szabadságukat és erejüket a tábor és Isten szolgálatába állították. Hálások vagyunk minden támogatóért, akik imában és anyagiakban is hozzájárultak a tábor megszervezéséhez.

Nagy Ferencz lp., Zilah

Ében-Háezer Szilágysámsonban

Gergely Pál lp. testvér és családja 4 évnyi ügykezelői és 13 évnyi lelkipásztori szolgálat után elköszönt a Szilágysámsoni Baptista Gyülekezetétől és körzetétől. A szolgálatot a márciusban felavatott Zsemlye Alfrédnek adta át, akit bölcsen tanácsolva, fokozatosan vezetett be a pásztori szolgálatba. Az imaáhitat alatt Zsemlye Alfréd lp. a Neh 13:14 által buzdította a gyülekezetet megemlékezésre, hálaadásra Gergely tv. és a körzet sok évnyi közös munkájáért, Isten gondviseléséért. Ezt követően a Gergely család tagjai osztották meg emlékeiket. A család közös gondolata volt a hálaadás a gyülekezet szerető és szolgálatkész lelkiületéért, amit éveken át tapasztaltak s amelynek eredményeképpen lelki otthonra, családra találtak a sámsoni körzetben. Majd Katona László nagyvarsányi lp. hirdetett ígét az ApCsel 28:11-15 alapján, buzdítva mindenkit, hogy igyekezzen megérkezni lelki hajójával a mennyei kikötőbe, útközben bevégezve a rábízott szolgálatot. A gyülekezet közös ebéd által ápolta tovább a közösséget.

Délután a sámsoni vasárnapi iskolások, a nagyvarsányi vendégek, az új lelkipásztorscsalád, Bántó Zoltán, Rácz Tamás, Almási Mária és Gyulai Zoltán köszöntötték a Gergely családot. A köszöntések egyhangúlag tettek biztosságot Pál tv. hűségére, állhatatos és szeretető szolgálatáról, amelyben pásztorként, lelki atyaként, szolgatársként és barátként állt a gyülekezeti tagok mellett az élet szép és nehéz időszakában egyaránt, családjával együtt. Az alkalmat Katona László lp. igehirdetése zárta, aki az Ézs 3:10 által igaz cselekedetekre buzdított vezetőt és vezetettet, megemlékezve a Gergely testvérről évekre visszamenő baráti és szolgatársi kapcsolatáról is, amit a TELEK kapcsán ápolnak.

Ékes és példaértékű befejezése volt ez a nap egy hűségese szolgálati életszakasznak. Mindenért Istené a dicsőség! **(Zsemlye Alfréd lp.)**

Őrségváltás Szalontán

Folyó év július 17-én, vasárnap délelőtt, egy várva várt és örömteli eseményre gyűlt össze a Nagyszalontai Baptista Gyülekezet és a népes vendégereg, amikor *Kelemen Szabolcs* lelkipásztorrá avatását ünnepeltük. Hálásak vagyunk az elmúlt évekért is, amikor *Kovács Gyula* nyugalmazott lp. végezte a gyülekezet és a körzet ügyintéző szolgálatát, de ez alkalommal, 42 év lelkipásztori szolgálat után, átadta a munkát ifjabb szolgatársának. A gyülekezetet, ahonnan Kornya Mihály idejében elsőként elindult az örömhír, sok megpróbáltatás érte és 5 évnyi Istenhez való könyörgés után dicsőítjük Atyánkat, mert imáinkat meghallgatta és kirendelte számunkra az új lelkipásztort és kedves családját, Krisztinát és Dánielt.

Veress Ernő szilágyballai lp. a Lk 9:57-10:2 alapján köszöntötte a Norvégiától, Kárpátalján át, Magyarországról, Székelyföldről és a környékről összegyűlt, népes gyülekezetet: „az aratni való sok, de a munkás kevés, kérjétek az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.” Bár kevés volt a munkás, az Úr Jézus mégsem fogadta kitörő örömmel a jelentkezőket. Az Ember Fiának ugyanis nincs hová lehajtani a fejét, úton van, nincs állandó lakhelye. Ezért a szolgálat egyik feltétele az, hogy kész legyek kimondani: „itt vagyok, küldj el engem Uram.” Az aratásban szolgálóknak az Úr Jézus kell legyen üzenetük középpontja, s az evangélium hirdetése a legfontosabb feladatuk. A család, ha előbbre kerül az Úrnál, lehet akadály a misszióban, de lehet áldás is, amikor együtt szolgálják az Urat és végzik a lelki munkát. Fontos az imádkozó életvitel is, mondta Ernő testvér.

Kelemen testvér bizonyágtételében mindenekelőtt megtéréséről beszélt, arról, hogyan lett Krisztus köve-

tője, majd elmondta, hogyan értette meg Isten elhívását is az Ő igéjéből. Eután *Veress Ernő* lp. (Szilágyballa), *Szűcs Sándor* lp. (Belényes), *Mezei Ödön* lp. (Székelyudvarhely), *Kovács Gyula* ny. lp. és *Balogh Gábor* diakónus kézzel és szívvel imádkoztak, és avatták lelkipásztorrá testvérünket.

Szűcs Sándor lp. köszöntésében bátorította szolgatársát, hogy az Isten igéje legyen mindig az első számúra, legyen kész fejlődni a tudományban, majd Pál szavait idézte: „hogyan gondot viselj tehát magadról és a tudományról, maradj meg azokban, mert azt cselekedvén mind magadat megtartod, mind hallgatóidat.” A lelkipásztor fontos feladata, hogy megterítse az asztalt lelki eledellel és azzal táplálja a hallgatóit.

A város részéről *Horváth János* alpolgármester szólalt fel, és elmondta, hogy tárt karokkal fogadja és köszönti a város nevében az új lelkipásztorcsaládot.

Mezei Ödön lp. szavaiban arról hallhattunk, hogy milyen jó helyre küldte Kelemen testvért az Úr, olyan helyre ahol nagy hitelűek jártak és szolgáltak az Neki. Majd a Zsid 12:1-2-vel bátorította: „nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére.”

A női kör részéről *Kovács Ilonka* testvérnő köszöntése következett. Könnyes szemmel és hálás szívvel tett biznyságot, hogy az Úr hatalmas és imát meghallgató, hiszen Ő rendelte gyülekezetünkbe az új lelkipásztort. Személyesen is szólt Kelemen Krisztinához, bátorítva, hogy az Úr ígéretei és elhívásai megbánhatatlannak, és minden útja kegyelem és hűség.

Kovács Gyula nyugalmazott lelkipásztor 42 év szolgálat után adta át a szalontai gyülekezet Bibliáját, majd köszöntötte és igei üzenetekkel bátorította az új lelkipásztort.

A közösen elfogyasztott ebéd után Kelemen Szabolcs felavatott lelkipásztor székfoglaló igehirdetése következett a 8. Zsoltárból: „Mily felséges a te neved az egész földön.” Ezt követően több köszöntés is elhangzott a délutáni órákban a tenkei gyülekezet és a helybeliek részéről is. *Nagy Kasza Dániel* kárpátaljai lelkipásztor is köszöntötte az újonnan felavatott lelkipásztort, akit többen elkísértek Kárpátaljáról. Kelemen Szabolcs lp. 11 évet töltött Ukrajnában gyümölcsöző szolgálatot végezve ott családjával.

Boros Gyula lelkipásztor a Bárka gyülekezet részéről tolmácsolta jókivánságát, bátorítva szolgatársát. A szilágyballai gyülekezet lelkes énekkara tette színesebbé az ünnepséget. Dicsőség Atyánknak szolgálatukért!

Isten áldása kísérje Kelemen Szabolcs lp. és családjá életét, munkását és szolgálatát!

Kása Edina

Új lelkipásztor Besztercén

A hogyan szükséges, hogy a családi fészkekből ki-
Arepülő gyermek leváljon szüleitől, úgy segített nekünk is utóbbi látogatásunk Besztercére a négy hónappal ezelőtti búcsúzásunk után az egészséges leválás folyamatában, hiszen sok lelki testvért, szülőt, gyermeket kaptunk ajándékba ottani szolgálati éveink alatt. Annál nagyobb volt az öröm és a hála a szívünkben, hogy Isten gondoskodik továbbra is a nyájáról, új pásztort rendelt nekik Bihardiószegről.

Ezen az ünnepi alkalmon, 2022. augusztus 7-én Szabó Ferenc Aranyosegerbegyről és Kerezsi József Nagyváradról hálaadásra buzdították az ünneplő testvériséget emlékeztetve őket Isten szeretetére és kegyelmére az Ef 2:4 és a Lk 8:4-15 alapján.

Isten ígését Fazakas György hadadnásdi lelkipásztor, a Szövetség oktatási alelnöke hirdette az 1Kir 19:5-8. 11-16 versei alapján. Isten volt Illés elhívója. Ő volt aki táplálta, új erőt adott neki és új feladatokat is a szolgálatban. Idős korban is, új szolgálati helyen is bátorító ezt tudni, s így bízni Istenben. Szabó Mihály lelkipásztor testvér, a besztercei gyülekezet meghívott lelkipásztora ezután elmondta az önéletrajzát, ismertette, hogyan hívta el Isten a szolgálatra. A kézzel tartott történet beiktatás ünnepi pillanataiban a gyülekezet és Isten színe előtt térdelő Szabó Mihály lelkipásztor testvérért sorban imádkoztak az iktatóbizottság tagjai: Fazakas György lp. a Szentlélek erejéért, kitartásért a próbákban, lelki látásért a szolgálatban, Rajna Ottó tordai lp. munkatársakért jó együttműködésért velük, Kelemen S. Sándor a volt besztercei lp. eredményes, győzelmes szolgálatért, az evangélium győzelméért sokak életében és Szabó András ottományi lp. testvérünk testi-, lelki erejéért, feleségéért, hogy segítő munkatárs lehessen és Isten töltsen be mindig szükségüket.

Szabó Mihály lp. testvért, a besztercei gyülekezet és körzet frissen beiktatott lelkipásztorát és feleségét, Ilonát szívből köszöntötték és üdvözölték a helyi testvérek, a rokonok és a távolabbról érkezettek is. Testvéreink 1988-ban Isten hívását és akaratát megértve ezen a helyen kezdték és végezték szolgálataikat három évig. Majd harmincegy évnyi más mezőkönyön való szolgálat után megértve Isten akaratát, újra engedtek az Ő hívásának és idős napjaikban, otthagynak a nyugdíjas évek csendes visszavonultságát, vállalták, hogy ismét Besztercére menjenek és ott szolgáljanak. Jó volt látni, hallani testvéreink Úrtól kapott ajándékait, amelyekkel szolgálnak a gyülekezetben és környezetükben, együtt énekelni a Bihar megyei vendégekkel a „karénekeket” lp. testvérünk vezénylese alatt.

Isten áldása legyen testvéreink életén, szolgálatán, a besztercei gyülekezeten és a körzet testvériségén, Ő adjon növekedést és szaporítsa népét az üdvözölőkkel. **(Kelemen Andrea, Székelykeresztúr)**

20 éves a szilágycsehi baptista imaház

1996 nyarán indult útnak az első missziós csoport Zilahról, Gönczi István és Oláh Sándor testvérek vezetésével, hogy gyerekmissziót kezdjenek Szilágycsehből. Az elhítt igemagvak hamar kikeltek, nemcsak a gyermekek, de a szülők szívében is. Hamarosan megtörtént az első bemelegítés és már formálódni látszott az új, zsenge Szilágycsehi Baptista Gyülekezet. 1999-ben vettek egy házat, amit imaháznak használtak. Három évre rá, 2002-ben egy amerikai missziós csoport segítségével lehetőség nyílt, hogy a régi ház udvarára egy standard kápolnát építsenek. Az új épületet még abban az évben, július 5-én ünnepélyes keretek között átadták használatra. Ennek éppen idén volt 20 éve, amiért illőnek tartottuk, hogy egy generáció távlatából hálát adjunk Isten eddigi áldásaiért.

Ez év július 3-án, egy napsütéses nyári vasárnap délután került sor a jubileumi határátkelő megünneplésére. Az imaház zsúfolásig megtelt vendégekkel, akik örömmel jöttek megemlékezni és hálát adni az elmúlt húsz esztendőért. Az ünneplő gyülekezetet Nagy Ferencz helyi lelkipásztor köszöntötte a Zsolt 147:1-2 verseivel. Valóban az Úr építi Jeruzsálemet és teszi ezt ma is, még itt Szilágycsehből is! Az alkalom elején egy rövid összefoglalást tekintettünk meg a 20 évvel ezelőtti imaház megnyitó istentisztelet felvételéből. A jelenlét derűs arccal fedezték fel régi arcukat az archív

felvételen. Jó volt látni és hallani az akkor szolgáló testvéreket, köztük Gönczi Pista bácsi megtérésre hívó szavait is, aki már az Úrnál van.

Az ígét **Bándi Sándor** nyugalmazott lelkipásztor hirdette az 1Kor 3:9-17 alapján. A figyelmet az imaház épületről a személyes lelki életünk felé irányította: „Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek?” **Módi Miklós** ny. lp. rámutatott, hogy az Isten jelenlétében megalakult gyülekezetnek van jövője, ha tagjai továbbra is Isten jelenlétében maradnak. **Dr. Vass Gergely** helyi lelkipásztor a Kol 2:6-7 alapján a meggyökerezés és tovább épülés fontosságára szólította fel a gyülekezetet. Énekekkel és bizonyosságtevésekkel szolgált a szamosardói és szilágycsehi gyülekezet összevont ifjúsága. **Sebestyén László** lelkipásztor azt a kérdést tette fel, hogy találhatunk-e jobb helyett annál, mint ahol az örök élet beszédét hirdetik? **Oláh Sándor** testvér, mint aki a kezdetektől benne volt a szilágycsehi misszióban, személyes feljegyzéseit és emlékeit osztotta meg a hallgatókkal. Szeredai László testvér volt az, aki az építkezés során a beszerzésért felelt. Hálások vagyunk **Bihari Béla** testvéért, aki annak idején az épület tervrajzát készítette el, és mindazokért a testvérekért, testvérnőkért, akik az építkezési munkálatoknál segédkeztek.

A helyi gyülekezet részéről **Simon Viktória** szolgálatát hallgathattuk meg, aki *Túrmezei Erzsébet Templomszentelésre* című versét adta elő. Az alkalom végén frissítők és finom falatok mellett lehetőség volt a közösség gyakorlására, a szeretetkapcsolatok ápolására.

Az elmúlt 20 év mögöttünk van, de a következő 20 év még előttünk. Mindeddig Isten kegyelmét és oltalmát tapasztalhattuk, aki megbocsátotta gyarlóságainkat és új életre hívott. Imádkozzunk, hogy az evangéliumot minél többen felismerjék Szilágycsehből és életük bizonyosságával kövessék a Mestert!

Nagy Ferencz lp., Zilah

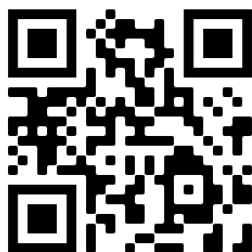

Mi van ha?

Azt mondják,
Te mindent felemészítő tűz vagy!
Az Alfa és Omega,
Kezdet és Vég.
Jó és megbocsátó, és szeretetedben élsz,
amely öröktől fogva, örökké tart.
Te erőt adsz a megfáradtnak,
megsokasítod a gyengék erejét,
életre kelted a halottakat.
Te, apja az apátlannak,
Otthona, az otthontalannak.
Te, Királyok Királya és Uraknak Ura,
Aki teremtetted a kozmoszt,
anélkül, hogy elfelejtkeztél volna a hajszálaim
számáról.
Azt mondják,
Isten vagy!
És amikor rád gondolkok, Isten, megkérdem:
Mi van, ha minden, amit mondanak rólad, az
igaz, Istenem?
Mi van, ha az énekek, amiket énekelünk többek,
mint egy metafora?

Ebben a lapszámban Jon Jorgenson *What If?* című versét közöljük Trinfá Johanna fordításában. Az eredeti vers meghallgatható a mellékelt QR-kód beolvasásával, amely a YouTube-ra irányít (link: <https://youtu.be/cWXnT6Bwit4>).

*Sok mindent hallunk Istenről. Hallunk dolgokat a gyülekezetben, énekekben, a hírekben és a Bibliában. De mi van, ha minden, amit hallottunk, igaz? Jó, nem épp minden, de mi van, ha Isten tényleg az, akinek mondja magát? Ebben a versben Jon egy veszélyes kérdést tesz fel: **mi van, ha...**?*

Mi van, ha a bibliaversek többek, mint néhány aranyos Twitter-idézet?

Mi van, ha imáink nem csak saját magunkkal folytatott párbeszédnek?

Mi van, ha ez valóságosabb, mint amit a valóság jelenlegi meghatározása tartalmazhat?

Mi van, ha mindez igaz?

Mi van, ha te kegyelmes vagy?

Mi van, ha te jó vagy?

Mi van, ha nem azért vagy, hogy megértsenek?

Mi van, ha te békét adsz?

Mi van, ha egy kút vagy, aki életet nyújt a szomszónak?

Gondoskodó és igazságos.

Mi van, ha te törödsz velünk?

Mi van, ha te itt vagy és mi nem vagyunk ennek tudatában?

Mi van, ha te szent vagy?

Mi van, ha te ismersz engem?

Mi van, ha igaz, hogy Jézus az egyetlen Fiad?

Mi van, ha őt, az egyetlent, mindenkiért odaadtad,

hogy széttörje a falakat.

Mi van, ha te szabadságra hívsz engem, és arra, hogy meglássak egy új valóságot?

Mi van, ha te vagy a kulcs?

Mi van, ha te vagy az út?

Örök időktől fogva,

El Shaddai, Adonai.

Mi van, ha te vagy a VAGYOK?

Mi van, ha te vagy?

Mi van, ha te meg tudsz engem változtatni?

Hagyd, hogy a szereteted kihozzon a bűnből, ami eltávolított engem az én Megváltómtól, aki a magáénak mond engem.

És bár nem látlak,

Mi van, ha szükségem van Rád?

És tudom, hogy Te, csak Te leszel, amíg én itt ülök, és kérdezem:

Mi van, ha?

Tinisarok:

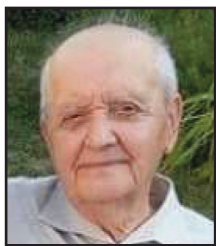
Hogyan nézzünk filmeket?

Még egy átlagos néző is észreveheti, hogy vannak bizonyos üzenetek, amelyek egyre inkább előtérbe kerülnek a filmekben/tévémsorokban, és ez nem véletlen. Hasonlítsd össze az alábbi két igeverset, és dönts el, melyik írja le legjobban a filmek és sorozatok üzenetét: „Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!” (Filippi 4:8).

VAGY „A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztatlanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás; irigység, gyilkosság, részeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.” (Galata 5:19-21).

Tudjuk, hogy szinte lehetetlen megtalálni az ilyen üzenetektől mentes filmeket/sorozatokat. De arra szeretnénk bátorítani benneteket, hogy ha nem is tudjátok elkerülni ezeket, legalább ismerjétek fel és természetesen utasítsátok el mindazt, ami szembe megy az Isten által meghatározott erkölccsel és értékrenddel.

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

■ † **Soós Vincze** testvér 1922-ben született Szalárdon. Már fiatalon munkába állt. Élvezettel és hozzáértéssel kamionozott több, mint 40 évig. Egy millió km-nyi balesetmentes vezetését elismerték és díjazták. A legértékesebb díjat, az

élet koszorúját pedig akkor kapta, amikor megtérését megpecsételve, leányával, Ibolyával együtt merített be Nagyváradon. A Jó Isten nem csak egészségesen kritikus lelkeséget, de élethosszig tartó testi egészséget is adott neki. Amíg tehették, minden istentiszteleten elsőként voltak jelen feleségével, Margittal, akivel 68 évet élt boldog házasságban. Négy nap alatt bekövetkezett halála váratlan és hihetetlen volt, de egyben figyelmeztető jel mindenki számára. Temetési szertartása a nagyváradi temetőben történt, 2022. július 1-én. A vigasztalás ígéit Giorgiov Adrián, Budai Lajos és Zsemlye Alfréd lelkipásztorok hirdették. *(Veje, Füstös Gyula lp., Magyarország)*

■ 2022 április 25-én kísértük utolsó földi útjára Szalárdon † **Mierlut Sándor** testvérünket, aki az élettel megelégedve, 90 évesen hagyta hátra népes családjának a következő ígéretet: „...Ímé én meghalok, de az Isten veletek lesz”

(1Móz 48:21b). Isten gazdagon megáldotta a valamikori árva fiút, miután megtért és Krisztusnak adta az életét. Feleségével Ilonkával 62 évet élhettek boldog házasságban és ha voltak is életében hanyatlások, nehézségek, a kegyelmes Úr megerősítette, megújította. Temetésén sógora Cséki Barna gyülekezeti vén és Veress Efraim lelkipásztor hirdették a vigasztalás ígéit. *(Veress Efraim lp.)*

■ † **id. Híri János** testvért, az érszöllősi gyülekezet tagját hosszas betegség után, életének 79., házasságának 59. évében hívta haza az Úr. Élő bizonyágtétele a következő igék voltak: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utol-

jára az én porom felett megáll. És miután ezt a bőromet megrágnak, testem nélkül látom meg az Istent.” (Jób 19:25-26). Testvérünk tudatosan készült az elköltözésre. Igyekezett mindent elrendezni, hogy mire az Úr elszólítja tökéletesnek találta. Gyermekei mind és unokáinak többsége újjászületett keresztyének. Aki pedig még távol van az Úrtól, annak megtéréseért még halálos ágyán is könyörgött. Hisszük, hogy imája holta után is meghallgattatik. Testvérünk

temetésére 2022. május 1-én került sor Érszöllősen, ahol Veress Efraim és Kiss Zoltán lelkipásztorok szolgáltak igehirdetéssel. *(Veress Efraim lp.)*

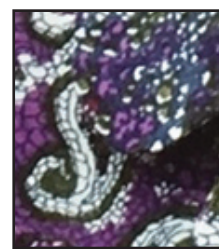

■ 2022. július 30-án vettünk búcsút egy időre † **Kispál Margit** testvérnőtől, a kolozsvári Házsongárdi temetőben. 1935. jan. 11-én született Kolozsváron, mint Erdőközi Kis Margit, Ilona és Ferenc második gyermekeként. Később még to-

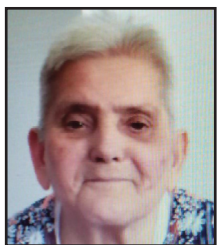
vábbi három testvére született. A második világháború kezdetén Hadadra menekültek, ahonnan a szülők származtak. 8 éves volt, amikor édesapját elvesztette, és ettől kezdve nehézségeken kellett átmennie. 14 évesen konfirmált, de édesanyja kérésére eljárt a baptista gyülekezetbe, ahol az Úr megszólította. 17 éves volt, amikor megtért és bemerítkezett. Kolozsvárra kerülése után ismerte meg leendő férjét, Kispál Jánost, akivel 1959-ben kötött házasságot. Két gyermek édesanyja lett: Jánosé és Judithé. Amíg tehetett aktív tagja volt a kolozsvári baptista énekkar-nak. Férje halála után Ausztriába költözött leányához, ahol a bécsi gyülekezetet látogatta hűségesen. Január 14-én békésen és csendben elaludt, hogy az örök hazában ébredhessen fel. A temetési istentiszteleten a kolozsvári énekkar szolgált, fia, János és menyje Vezsenyi Brigitta, lánya, Judith és veje, Miklós László, valamint unokái, Benjámin, Annamária, Karolina és Krisztina jelenlétében. Az ígét pedig Borzási István hirdette Mk 4:35-41 alapján. Emlékét megőrizzük szívünkben! *(Borzási István lp.)*

■ 2022. június 24-én végső búcsút vettünk Szilágynagyfaluban † **Szabó Béláné, szül. Bogdán Irénkétől**, aki 70 évet kapott Istentől. Nőtest-

vérünk 1951. július 1-én született Értarcsán. Fiatalon megtért, és testvéreivel, Zoltánnal együtt keresztkedett meg 1968-ban, Megyesi József lelkipásztor által Nagyváradon. Házasságot kötött Szabó Bélával 1973-ban, Szilágynagyfaluban. Első gyermekük, Évike, sajnos két éves korában meghalt rákos daganat miatt, de később Isten megáldotta egy fiúgyermekkel, Bélával. Irénke testvérnőnk ragaszkodott a gyülekezethez, jó példa volt abban, hogy rendszeresen szavalt, többnyire füzet nélkül, és jól hallható módon, hangosan imádkozott. Elköltözésének közelségét érezte, többször beszélt erről. Amikor kórházba készült, úgy rendezte el az otthoniakat, mintha tudta volna, hogy véglegesen otthagyja szeretteit. Szíve akkor állt meg, amikor Isten ezt elren-

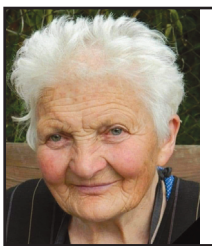

delte, az orvosok igyekezete nem tudta ezt megváltoztatni. A gyászistentiszteleten a kápolnánál Nagy István lelkipásztor a Jn 11:1-4, 11-27 igékből, valamint a sírnál a 2Kor 1:3-4 alapján hirdette az ígét. A temetésen szolgált a helyi ének- és zenekar. (Nagy István lp.)

■ Vajdahunyadon 2022. július 21-én, szólította el Isten a földi élők sorából † **Elekes (szül. Katona) Eszter testvérnőt.** Eszter testvérnő, 1945. július 30-án született Kövesden, (Szilágy megyében), Katona János és Mária, harmadik gyermekeként. 1965. augusztus 15-én, újszövetségi beme-rítésben is részesült, Ilonka István lelkipásztor által, Vajdahunyadon. Sajnos az évek során kimaradt a gyülekezetből, de hála az Úrnak, hogy a betegágyán kérte Isten helyreigazító kegyelmét és bocsánatát. Isten három gyermekkel és négy unokával áldott meg. Testvérnőnk 15 évet töltött özvegységben, férje halála után. A gyászistentiszteleten július 24-én, Tóth Róbert helyi lp. hirdette Isten szavát a Lk 15:4-10, Jn 3:16;36 igeversek alapján, míg Csontos József pünkösdi lp. a Jn 5:24-29 alapján szólt román nyelven a jelenlevőkhöz. A temetőkertben Tóth Róbert lp. az 1Kor 15:42-57 alapján szólt a feltámadás reménységéről. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Tóth Róbert lp.)

■ † **Borbély (szül. Horváth) Ilona** testvérnőnk 89. életévében, több mint két évtizednyi özvegy-ség, hét és fél évnyi gondozás után hazaszólította Megváltója. Ezen évek alatt reménységét és hitét megtartva hordozta betegségét, amiről utolsó szavaival is bizonyosságot tett: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” Békében távozott a mennyei honba. Temetésére augusztus 11-én került sor Szilágysámszonban, ahol hű-séges tagja volt a helyi gyülekezetnek. Szeretetteljes, segítőkész és imádkozó lelkülete, valamint jó cselekedetei nyilvánvalóak voltak úgy a gyülekezet, mint a község tagjai előtt. Erről megemlékezve hirdetett ígét Zsemlye Alfréd helyi lelkipásztor, arra buzdítva, hogy „míg időnk van, tegyünk jót”, mert aki a Léleknek vet, örök életet arat. A temetőkertben pedig Kelemen Szabolcs nagyszalontai lelkipásztor testvér hirdette a feltámadás reménységét azok számára, akik Krisztusban bíznak. Testvérnőnk emléke legyen áldott! (Zsemly Alfréd lp.)

Két történet

Valja

Valja február 20-án kapott telefonhívást az orosz hadseregben szolgáló fiától. Megtudta tőle, hogy az ukrán határ közelében lögyakorlatoznak és sátrakban laknak. Négy nappal ezután indult el a „különleges hadművelet”. Március elején a bázisról egy őrmester telefonált az anyukának: a legények jól vannak, napon-ta kapcsolatban áll velük. És abban a hónapban a hívások még ismétlődtek, tudatva, hogy minden rendben.

Később egy másik férfitől kapott üzenetet: „Azt állította magáról, hogy a fiam barátja, de én nem hallottam róla korábban. Az interneten talált rám, és azt mondta, hogy a fiam lábát egy robbanás elvitte és ennek következtében meghalt.” Az értesítés után Valja megpróbálta elérni a hatóságokat, de senkitől sem jött érdemi információ. Végül jelentkezett az az altiszt, aki legelőször hívta: „Az ön fiával utoljára február 23-án voltunk kapcsolatban.” „Hát akkor miért hitegetett bennünket a telefonhívásaival?” – kérdezte az anyuka. „Sajnálom”, válaszolta az idegen, „én csak egy őrmester vagyok.”

Valja ezután írt a fia egységéhez, majd a körzeti hadi parancsnokságnak, végül a honvédelmi minisztériumba. És kezdte újból előlről, de választ nem kapott arra, hogy fia hol, mikor és hogyan tűnt el. Csupán annyit, hogy speciális hadműveletben vett részt, de többet nem tudnak róla.

Erzsébet

Erzsébet férje, Dezső, március 28-án délelőtt kapta kézhez a SAS-os behívót, és másnap hadba is kellett vonulnia. Négy másik társával mentek el akkor, '44 tavaszán a faluból, mind '905-beliek. Vedresábrányban egy hónapig gyakorlatoztak. Május elsején, egy hétfői napon vagonírozták be őket Margittán, és vitték Galíciába. A frontról számos levelet küldött: „A Prut folyóban mosakszunk” – írta egyszer a „zöld kártyán”. A nyár folyamán hátrálni kényszerültek, augusztusban Apahida környékéig. Utolsó értesítése egy kolozsvári élmény: a vasárnapot a gyülekezetben töltötte, a drága Papp Károly testvérrel.

Október 12-én Várad „felszabadult”, később a bajtársak is hazaszivárogtak. Töredékesen adták tudtul a családnak: heves tűzharcot kaptak a szovjetektől, menekülniük kellett, már jó km-t is megtettek, amikor észbekaptak, „Dezső komájukat otthagyták betegen”. Erzsébet leveleket küldött Apahidára, kerestette férjét a Vöröskereszt által, a kolozsvári pásztor közreműködését is kérte. 35 éves volt ekkor, és a fiúk: László 16, az

ifjabb Dezső tíz és Lajos hat. Reménykedett, hogy az „el-tűnt” egyszer csak megjelenik, mint sokan mások, akik a fogságból évek múltával szabadultak. És nem ment férj-hez sohasem.

Honnan jött gyógyulás?

Valjával Steve Rosenberg, a brit közmédia (BBC) moszkvai tudósítója készített interjút. Az anyukának valójában nem ez a neve. Ugyan készségesen beszélt a fiáról, de a hatóságok megtorlásától tartva rejtett azonos-sággal nyilatkozott. „A fővárostól távol élünk, egyszerű vidéki emberek vagyunk. És a többi édesanyával együtt csak azt szeretnénk, hogy állítsák meg a háborút” – mon-dotta a riport végén. Az anyag július 14-én jelent meg, hozva ama hírt is: Valját kevéssel azelőtt hivatalosan ér-tesítették, hogy fia elesett az Ukrajna elleni harcokban.

Erzsébet a nagymamám volt. Eme történetét kicsi ko-romban hallottam párszor. És ma már úgy vélem – mivel újból háború dúl –, hogy nem elégszer. Felnőtt fejfel-miért is nem kérdezősködtem többet és még többet?

Forrás fakad a templomból

Június elsején volt kilencven éve, hogy bemerítkeztek a Sebes-Körösben. Az esemény feltűnést keltett a faluban – de az egy másik történet. Hogy milyen ígérelt szolgált a biharpüspöki Buti István, azt nagymama nem említette. Azt viszont fel-felemlgette, hogy a nagyapa diakónus avatásán, '42-ben vagy '43-ban, mely bibliai történet szolgált. Néhai Bokor Barnabás lelkipásztor az Ezékiel 47-et magyarázta a még fiatal gyülekezetnek. Angyal vezette a prófétát látomásban, a külső udvarból a templom bejá-ratához. Itt a küszöb alól forrás fakadt. Kerülő úton, az északi kapun át, és a falakon kívül jutottak el a déli kapu-hoz. A víz keletre folyt és növekedett. Körülbelül 500 mé-teres szakaszokon, négyszer mérte meg az angyal és kel-lett a prófétának átkelnie az egyre mélyebb vízen.

Jön-e gyógyulás?

A nagymama arca szigorúan komoly, de megfényese-dik amikor mesél, és mosolyog, hogy a jeles ígéhirdetést összegzi: „ilyen a kegyelem: előbb csak bokáig ér, aztán térdig, majd derékig, és végül már úszni lehet benne”. Azt már az idei nyáron olvasom hozzá, hogy „a folyóvíz mellett havonta termő fák nőnek, amelyeknek a levelei-ben gyógyító erő lesz”. A háborús hírek zavaros áradatá-ban gyakran eszembe jut Valja – meg a hozzá hasonló helyzetbe került anyukák, feleségek, gyerekek. Az ő tör-téneteik lennének fontosak. És az, hogy miként jön szá-mukra gyógyulás.

Szilágyi László, Cleveland

*A sólyomkővári tábor
2022 nyarán is sok gyer-
mek, és fiatal – sőt,
vasárnapi iskolai tanító
– szívéhez hozzáért.*

Dsida Jenő:

Menni kellene házról házra

Nem így kellene hűvös, árnyas szobából, kényelmes íróasztal mellől szólani hozzátok, jól tudom. Menni kellene házról házra, városról városra, mint egy izzadt, fáradt, fanatikus csavargó. Csak két égő szememet, szakadozott ruhámat, porlepett bocskoromat hívni bizonyásgul a szeretet nagy igazsága mellé.

És rekedt hangon, félig sírva, kiabálni minden ablak alatt: Szakadt lelket foltozni, foltozni! tört szíveket drótozni, drótozni!

1930

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605